

Sygn. akt V CNP 85/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi A. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego

w B. z dnia 1 października 2013 r., w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko A. K. oraz A. Sp. z o.o.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 czerwca 2016 r.,

**odrzuca skargę oraz zasądza od powoda na rzecz każdego z
pozwanych po 1800 (tysiąc osiemset) zł z tytułu kosztów
postępowania skargowego oraz oddala wniosek powoda o
zasądzenie kosztów postępowania.**

UZASADNIENIE

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powód wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 1 października 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wskazane przez skarżącego art. 6 § 1, art. 232, 217 § 1, art. 227, 244 w zw. z art. 365 § 1 oraz art. 299 k.p.c. wprost dotyczą ustaleń faktów i oceny dowodów. Również zarzuty dotyczące naruszenia przepisów prawa materialnego w istocie zmierzają - na co trafnie zwrócono uwagę w odpowiedzi na skargę kasacyjną - do podważenia ustaleń, dokonanych przez Sąd.

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76). O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 424¹² k.p.c.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego kasacja wniesiona przez adwokata ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, niezawierająca przytoczenia podstaw kasacyjnych bądź ich uzasadnienia, nie jest "udzieleniem pomocy prawnej" w rozumieniu § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 1997 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 154, poz. 1013 ze zm.), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (por. np. postanowienia z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 280/98, nie publ.). Pogląd ten, zachował aktualność po wejściu w życie § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) oraz § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349). Stanowisko to należy odpowiednio odnieść - na podstawie art. 424¹² k.p.c. - do sytuacji gdy skarga stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia wniesiona przez radcę prawnego ustanowionego dla strony zwolnionej od kosztów sądowych, oparta jest na zarzutach dotyczących ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c.). Uzasadniało to odmowę przyznania pełnomocnikowi powoda zwrotu kosztów z tytułu pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

kc

jw